

JOANNIS PHYSIOPHILI
SPECIMEN
MONACHOLOGIÆ

METHODO LINNÆANA
TABULIS TRIBUS ÆNEIS ILLUSTRATUM,
CUM
ADNEXIS THESISIBUS

E
P A N S O P H I A

P. P. P.

F A S T

A. A. L. L. ET PHIL. DOCTORIS. CURATI PRIMARIJ, MAGISTRI
CHORI ET RECTORIS ECCLESIÆ METROPOLITANÆ
VIENNENSIS AD S. STEPHANUM

Q U A S P R Æ S I D E

A. R. P.

CAPISTRANO A MULO ANTONII
LECTORE THEOLOGIÆ ORDINARIO

XXVI. Maji hora IV. post prandium in vestibulo refectorii conventus
DEFENDENT

P. TIBURTIUS A VULNERE THERESIÆ

ET

P. THEODATUS A STIGMATIBUS FRANCISCI
FRATRES CONVENTUALIUM MINORUM.

AUGUSTÆ VINDELICORUM

SUMTIBUS P. ALOYSII MERZ,
CONCIONATORIS ECCLESIÆ CATHEDRALIS.

1 7 8 3.

P. P. P.

F A S T

HORRISONO HETERODOXIÆ FLAGELLO,
FELICI PRÆPUTII RESTITUTORI,
MONACHISMI AMPLISSIMO FULCRO,
SUMMO PSYCHOPHAGO

SPECIMEN HOC MONACHOLOGIÆ

ET

ADNEXAS THESES FASTIANAS,

UT REDEANT FRUCTUS AD STIPITEM SAPIENTIÆ
UNDE VENERUNT,

GRATI

D. D. D.

Devotissimi

Fratres Conventualium minorum.

R. H. P.

T. A. S. T.

FORNISI TOU METRODOXIA ET ALIIS

ET ALIIS REPUTATI ET ALIIS

NO. 100111 AMERICAN

CUMMIO PSYCHOLOGO

SPECIMEN HOC MOKAHOLO

ANALYSIS THESIS KASTANAS

UT KURNANT ET ALIIS AD SENIUS ET ALIIS
UNDE MOKAHOLO

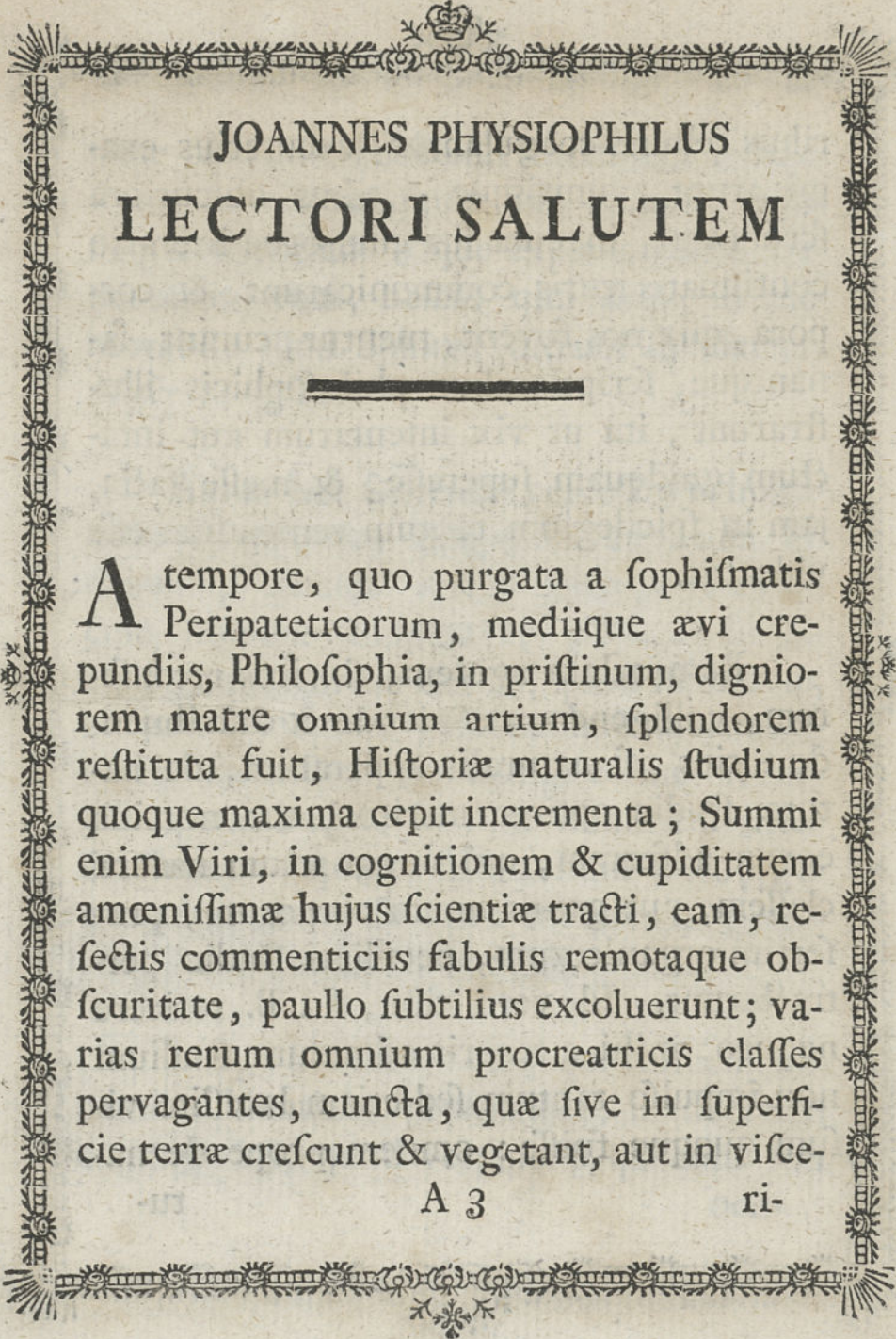
CAVIT

D. D. D.

Devotion

James C. ...

JOANNES PHYSIOPHILUS
LECTORI SALUTEM

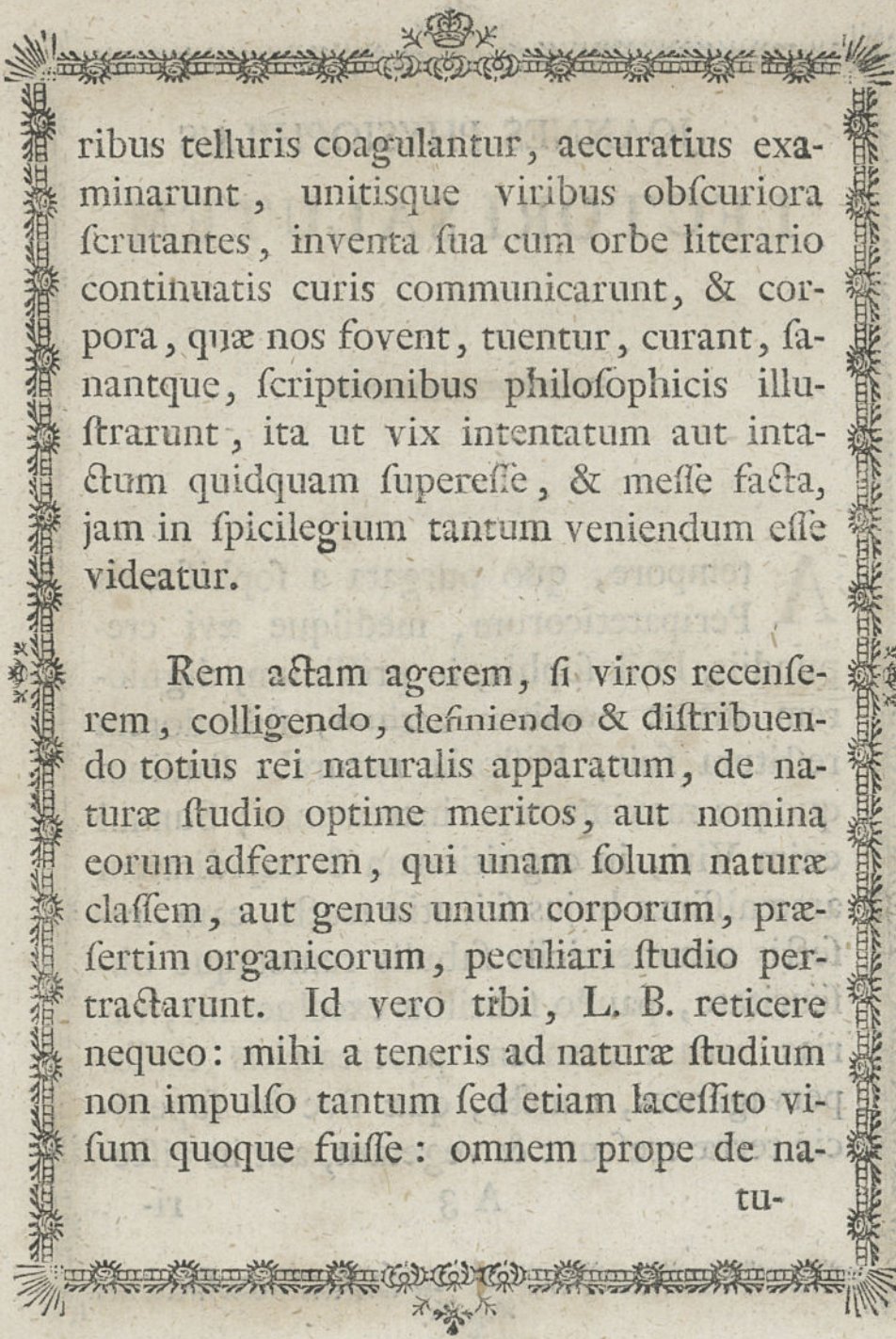

A tempore, quo purgata a sophismatis Peripateticorum, mediique ævi crepundiis, Philosophia, in pristinum, digniorem matre omnium artium, splendorem restituta fuit, Historiæ naturalis studium quoque maxima cepit incrementa; Summi enim Viri, in cognitionem & cupiditatem amœnissimæ hujus scientiæ tracti, eam, resectis commenticiis fabulis remotaque obscuritate, paullo subtilius excoluerunt; varias rerum omnium procreatricis classes pervagantes, cuncta, quæ sive in superficie terræ crescunt & vegetant, aut in visce-

A 3

ri-

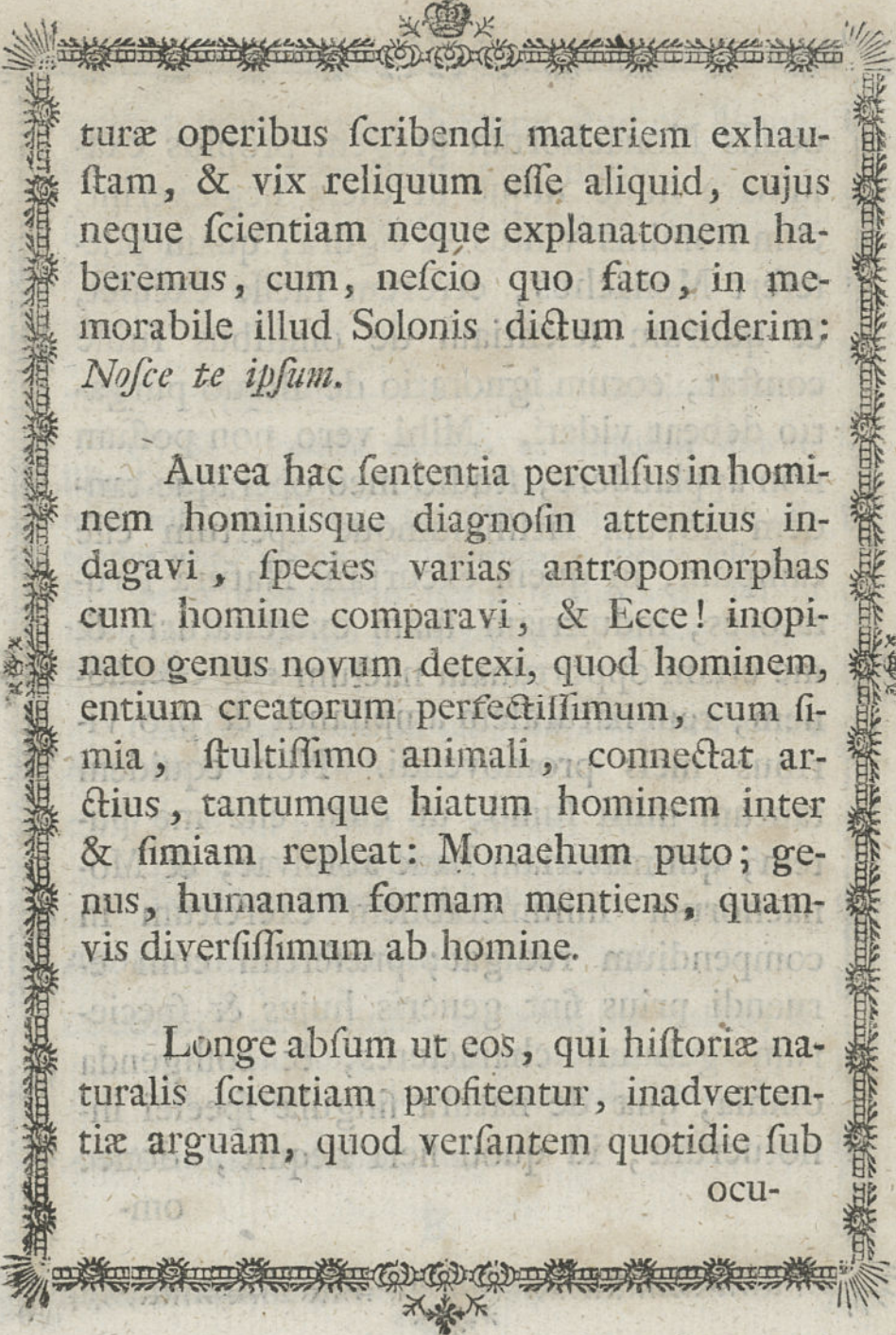

ribus telluris coagulantur, aecuratus examinarunt, unitisque viribus obscuriora scrutantes, inventa sua cum orbe literario continuatis curis communicarunt, & corpora, quæ nos fovent, tuentur, curant, fasantque, scriptionibus philosophicis illustrarunt, ita ut vix intentatum aut intactum quidquam superesse, & messe facta, jam in spicilegium tantum veniendum esse videatur.

Rem actam agerem, si viros recensere, colligendo, definiendo & distribuendo totius rei naturalis apparatus, de naturæ studio optime meritos, aut nomina eorum adferrem, qui unam solum naturæ classem, aut genus unum corporum, præfertim organicorum, peculiari studio pertractarunt. Id vero tibi, L. B. reticere nequeo: mihi a teneris ad naturæ studium non impulso tantum sed etiam laceffito visum quoque fuisse: omnem prope de na-

tu-

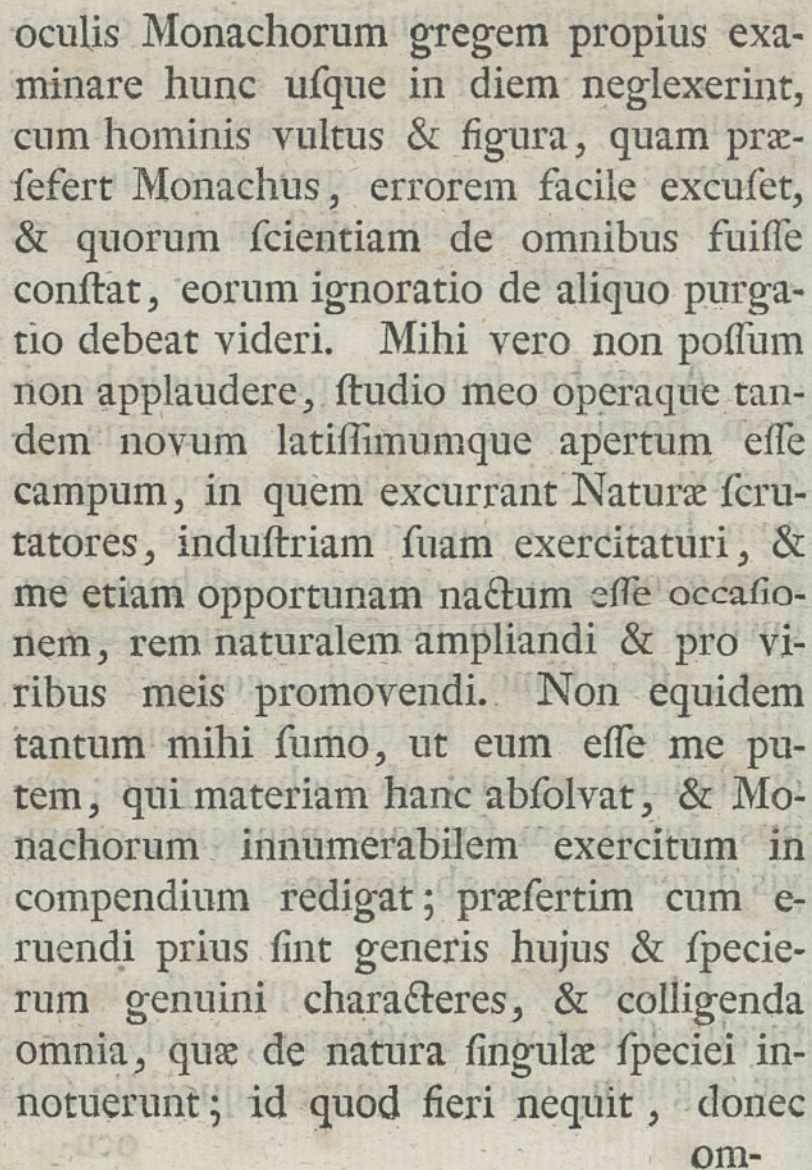
turæ operibus scribendi materiem exhaustam, & vix reliquum esse aliquid, cujus neque scientiam neque explanatonem haberemus, cum, nescio quo fato, in memorabile illud Solonis dictum inciderim: *Nosce te ipsum.*

Aurea hac sententia perculsus in hominem hominisque diagnosin attentius indagavi, species varias antropomorphas cum homine comparavi, & Ecce! inopinato genus novum detexi, quod hominem, entium creatorum perfectissimum, cum simia, stultissimo animali, connectat arctius, tantumque hiatum hominem inter & simiam repleat: Monachum puto; genus, humanam formam mentiens, quamvis diversissimum ab homine.

Longe absum ut eos, qui historiæ naturalis scientiam profitentur, inadvertentiæ arguam, quod versantem quotidie sub

ocu-

oculis Monachorum gregem propius examinare hunc usque in diem neglexerint, cum hominis vultus & figura, quam præfert Monachus, errorem facile excuset, & quorum scientiam de omnibus fuisse constat, eorum ignoratio de aliquo purgatio debeat videri. Mihi vero non possum non applaudere, studio meo operaque tandem novum latissimumque apertum esse campum, in quem excurrant Naturæ scrutatores, industriam suam exercitaturi, & me etiam opportunam nactum esse occasionem, rem naturalem ampliandi & pro viribus meis promovendi. Non equidem tantum mihi sumo, ut eum esse me putem, qui materiam hanc absolvat, & Monachorum innumerabilem exercitum in compendium redigat; præsertim cum eruendi prius sint generis hujus & specierum genuini characteres, & colligenda omnia, quæ de natura singulæ speciei innotuerunt; id quod fieri nequit, donec
om-

omnes totius orbis Naturæ studiosi Monachos sibi occurrentes aut notos, ad leges systematis majori diligentia descripserint. (*)

In-

(*) Si Hierarchia universa ad methodum Mammalium Linnæi ordinanda esset, Monachi ad *Bruta* referendi mihi viderentur. Sed filo ariadneo munitum esse oportet eum, qui ex hoc labyrintho extricare sese posset; Genus Monachorum fors in familias tres, seu in Monachos sarcophagos, ichtyophagos, & phytiphagos distribuendum?

Characteres specierum desumendi a Capite, Pedibus, Ano, Cucullo, Vestitu.

CAPUT est vel pilosum vel setosum, vel rasum; variat capillitio hemisphærico, corolla pilosa, sulcata, *Mento* imberbi vel barbato.

PEDEB calceati, subcalceati, nudi.

CUCULLUS aut versatilis, aut laxus, aut mobilis; & dein acuminatus, infundibuliformis, cordatus, brevis, elongatus, apice truncato, vel subulato &c.

ANUS nudus, semitectus, tectus.

B

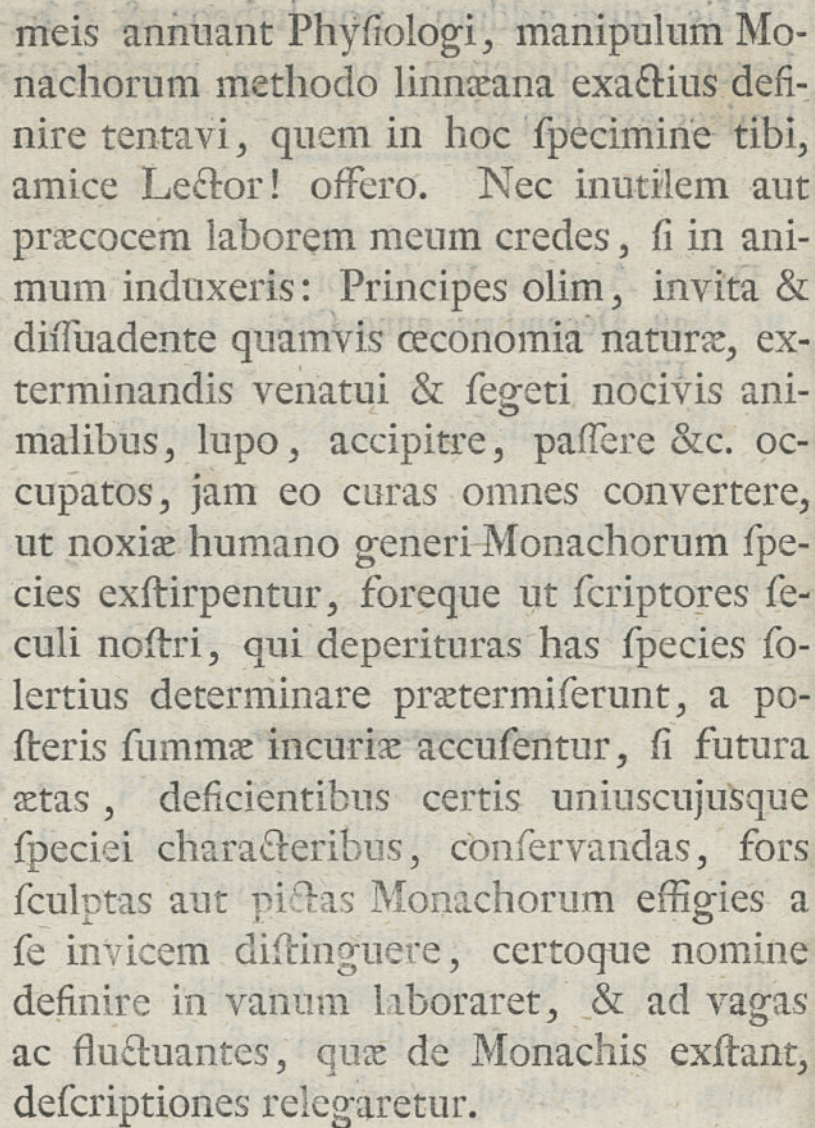

Interea, & usque dum excitati ad studium Monachologiæ votis & hortatibus meis

VESTITUS. *Vestis* & *Tunica*, in qua adnotetur panni species, color, & an lata aut stricta. *Scapulare*, an latum, strictum, pendulum, ligatum, obtusum, laticaudum? *Collare*, adfutum tunicæ, latum, rigidum, nullum; *Scutum* seu *appendix cuculli*, pectoralis & dorsalis, ejusque figura; *Manica*, æqualis, angustata, larga, saccoſa; *Palium*, longum, breve, plicatum, æquale. *Tegumenta interiora*, Indufium, Interula &c. *Cingulum*, latum, teres, coriaceum, laneum, linteum, nodosum &c.

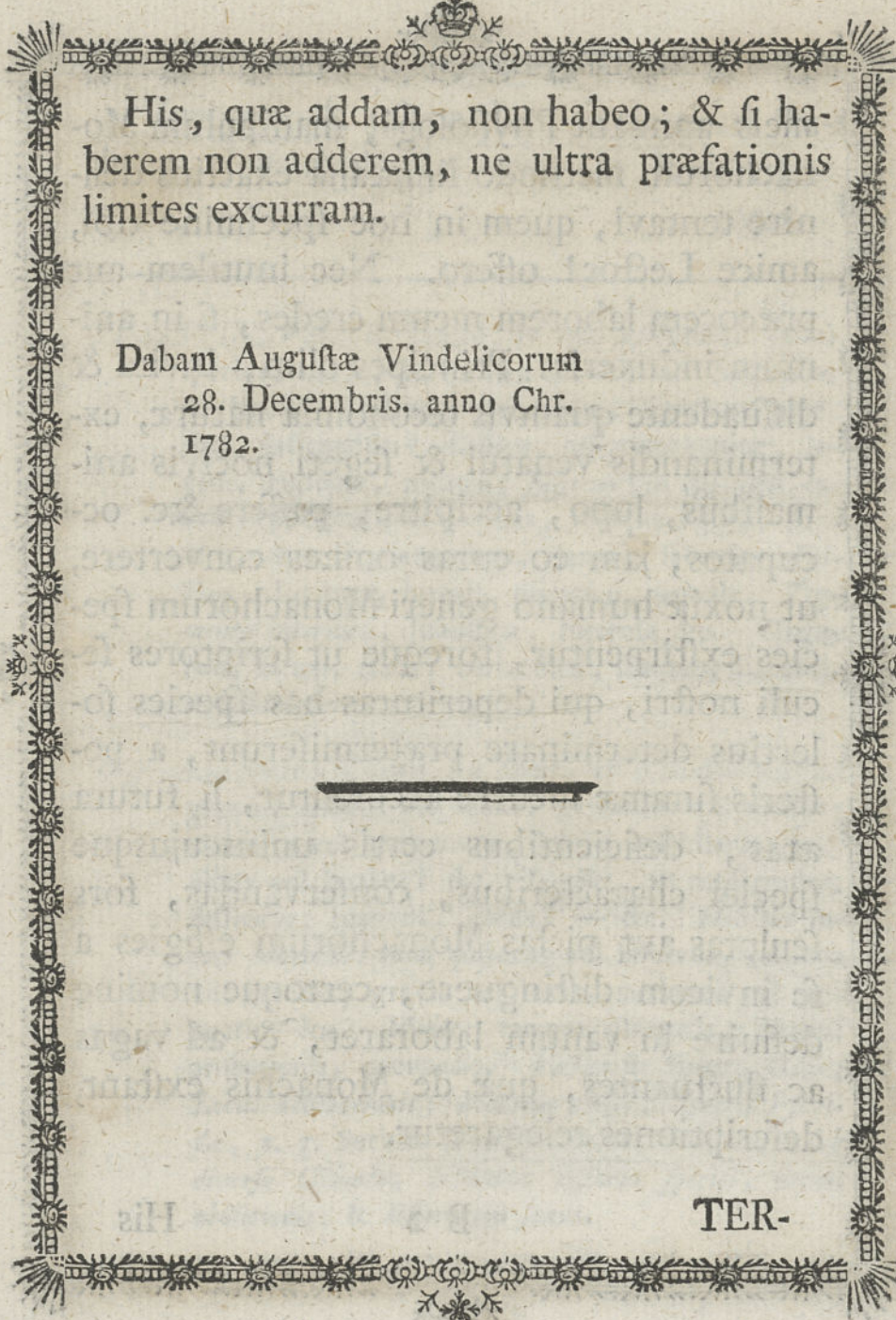
Obſervetur porro: *Clamor* seu *ſonus*, an melòdus vel ingratus, cantans vel orans; gutturalis vel naſalis; clamofus vel murmurans; flebilis vel hilaris; gruniens vel latrans? &c. *Inceſſus*, an tardigradus, feſtinans, ignavus, durus? — &c. *Habitus totius Monachi*: num auſterus vel laſcivus, ruſticus vel gracilis; gravis vel levis, modeſtus vel hypocrita &c. *Mores*: tempus clamoris, ſilentii probationis, occupatio. *Victus* & *Potus*; *Odor*; *Locus habitationis*; *Metamorphoſes*; *Species hybride*, e. g. Servita ſeptentrionalis; *Varietates ſub diverſo Climate*; *Addatur hiſtoria ſpeciei, ortus, abolitionis, & differentie ſexus.*

meis annuant Physiologi, manipulum Monachorum methodo linnæana exactius definire tentavi, quem in hoc specimine tibi, amice Lector! offero. Nec inutilem aut præcocem laborem meum credes, si in animum induxeris: Principes olim, invita & dissuadente quamvis œconomia naturæ, exterminandis venatui & segeti nocivis animalibus, lupo, accipitre, passere &c. occupatos, jam eo curas omnes convertere, ut noxiæ humano generi Monachorum species extirpentur, foreque ut scriptores seculi nostri, qui deperituras has species solertius determinare prætermiserunt, a posteris summæ incuriæ accusentur, si futura ætas, deficientibus certis uniuscujusque speciei characteribus, conservandas, fors sculptas aut pictas Monachorum effigies a se invicem distinguere, certoque nomine definire in vanum laboraret, & ad vagas ac fluctuantes, quæ de Monachis exstant, descriptiones relegaretur.

His, quæ addam, non habeo; & si haberem non adderem, ne ultra præfationis limites excurram.

Dabam Augustæ Vindellicorum

28. Decembris. anno Chr.

1782.

TER-

TERMINI MONACHOLOGÆ
ET
EXPLICATIO TABULARUM.

Tabula I.

- f. 1. *Caput pilosum, cum macula nuda in vertice.*
- f. 2. *Caput setosum, sulcatum corolla lineari.*
- f. 3. *Caput rasum, capillitio hemisphærico.*
- f. 4. *Caput rasum, corolla pilosa continua.*
- f. 5. *Caput rasum, corolla pillosa interrupta.*
- f. 6. *Velum Monachæ.*
- f. 7. *Velum faciem operiens.*
- f. 8. *Cucullus versatilis.*
- a. *Cucullus versatilis ad latus dextrum protractus.*
- b. *Margo sinuatus, & dorsum gibbosum cuculli versatilis.*
- c. *Cuculli facies posterior, apice truncato.*

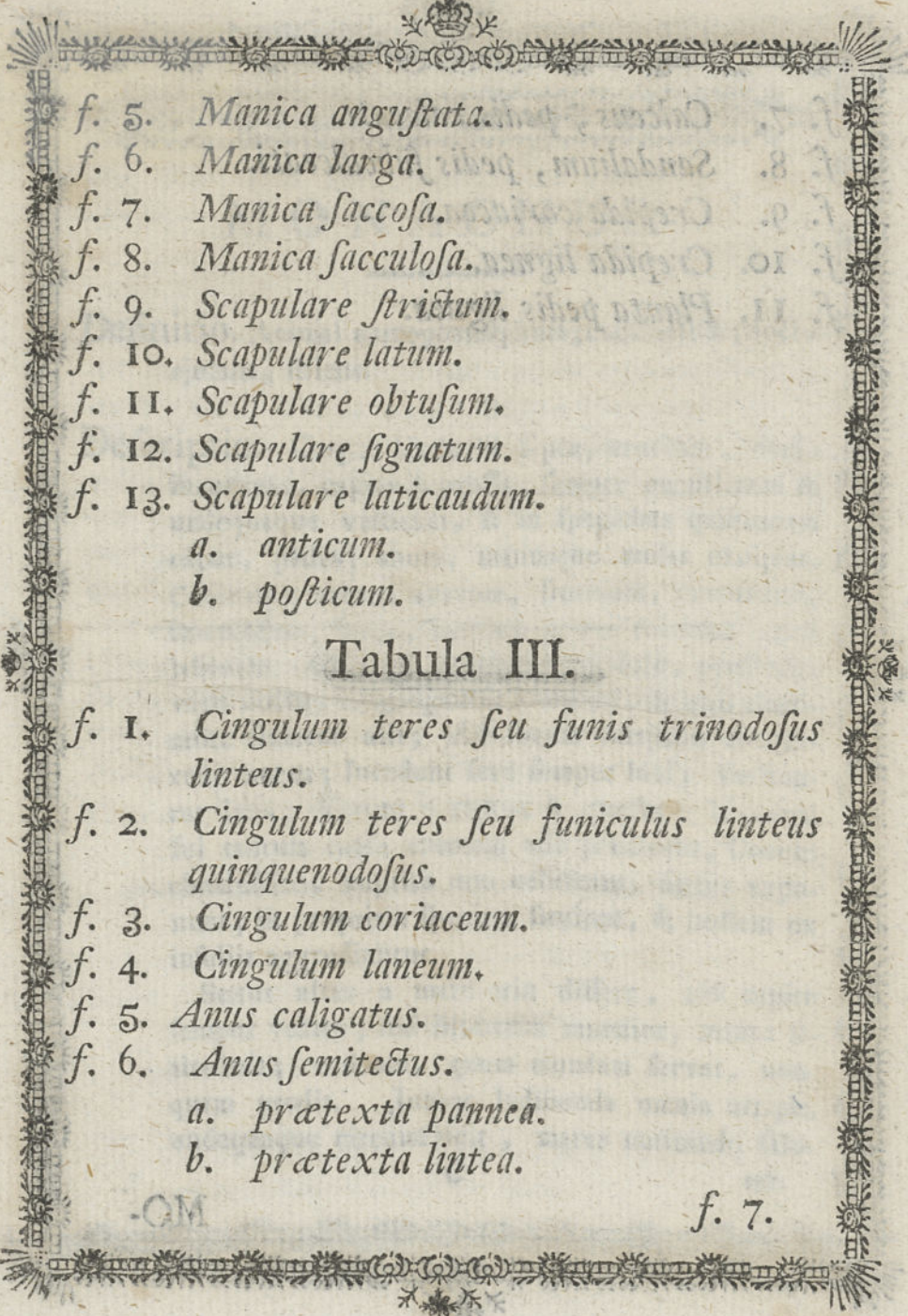
- f. 9. *Cucullus laxus.*
 a. *Cucullus laxus latior.*
 b. *Cucullus laxus brevior.*
 c. *Cucullus laxus pallii, absorbens cucullum laxum tunicæ.*
- f. 10. *Cucullus rigidus brevis, punctato-squamosus.*
- f. 11. *Cucullus mobilis, subcordatus.*
 a. *demissus.*
 b. *caput operiens.*
- f. 12. *Cucullus mobilis, infundibuliformis.*
 a. *caput regens,*
 b. *demissus.*
- f. 13. *Scutum pectorale subrotundum.*
- f. 14. *Scutum dorsale angulatum.*
- f. 15. *Scutum dorsale cuspidatum.*

Tabula II.

- f. 1. *Cucullus mobilis acuminatus.*
 f. 2. *Scutum dorsale linguiforme.*
 f. 3. *Manica æqualis lata.*
 f. 4. *Manica æqualis replicata, seu retusa.*

f. 5.

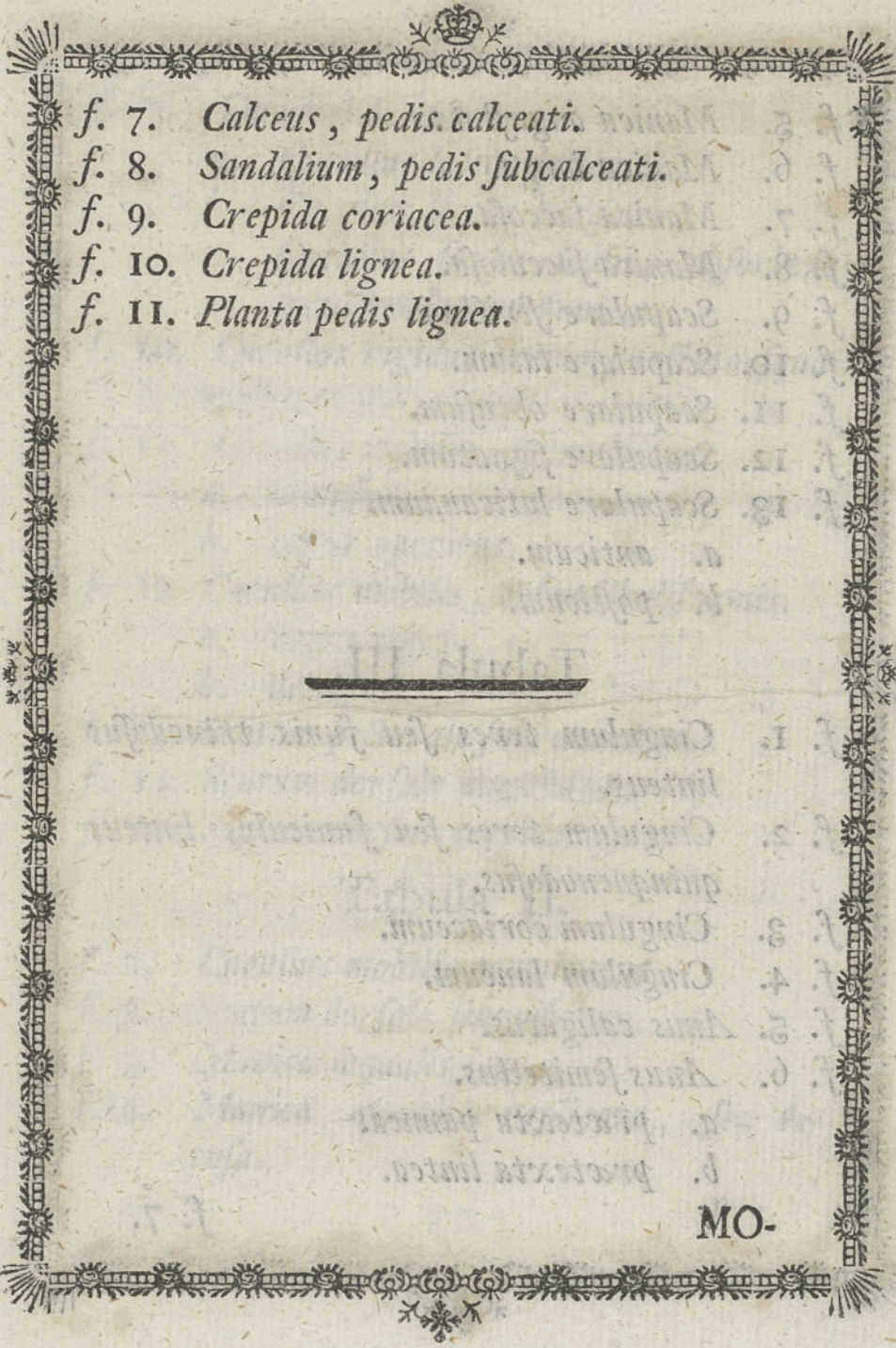
-
- f. 5. *Manica angustata.*
 f. 6. *Manica larga.*
 f. 7. *Manica saccosa.*
 f. 8. *Manica sacculosa.*
 f. 9. *Scapulare strictum.*
 f. 10. *Scapulare latum.*
 f. 11. *Scapulare obtusum.*
 f. 12. *Scapulare signatum.*
 f. 13. *Scapulare laticaudum.*
     a. anticum.
     b. posticum.

Tabula III.

- f. 1. *Cingulum teres seu funis trimodosus
 linteus.*
 f. 2. *Cingulum teres seu funiculus linteus
 quinquenodosus.*
 f. 3. *Cingulum coriaceum.*
 f. 4. *Cingulum laneum.*
 f. 5. *Anus caligatus.*
 f. 6. *Anus semitectus.*
     a. prætexta pannea.
     b. prætexta lintea.

f. 7.

- f. 7. *Calceus , pedis calceati.*
- f. 8. *Sandalium , pedis subcalceati.*
- f. 9. *Crepida coriacea.*
- f. 10. *Crepida lignea.*
- f. 11. *Planta pedis lignea.*

Table III

1.	<i>Cingulum luteum</i>
2.	<i>Cingulum nigrum</i>
3.	<i>Cingulum coriacum</i>
4.	<i>Cingulum luteum</i>
5.	<i>Annus calceatus</i>
6.	<i>Annus semitortus</i>
7.	<i>Annus pinctus</i>
8.	<i>Annus pinctus</i>
9.	<i>Annus pinctus</i>
10.	<i>Annus pinctus</i>
11.	<i>Annus pinctus</i>
12.	<i>Annus pinctus</i>
13.	<i>Annus pinctus</i>
14.	<i>Annus pinctus</i>
15.	<i>Annus pinctus</i>
16.	<i>Annus pinctus</i>
17.	<i>Annus pinctus</i>
18.	<i>Annus pinctus</i>
19.	<i>Annus pinctus</i>
20.	<i>Annus pinctus</i>

MO-

MONACHUS.

Definitio. Animal antropomorphum; cucullatum; noctu
ejulans; sitiens.

Descriptio. Corpus Monachi bipes, erectum, dorso
incurvato, capite depresso, semper cucullatum &
undequaque vestitum, si in speciebus quibusdam
caput, pedes, anum, manusque nudas excipias.
Ceterum: animal avarum, foetidum, immundum,
fiticulosum, iners, in ediam potius tolerans quam
laborem. Oriente, occidenteque sole, praesertim
vero noctu, congregantur Monachi, & uno clami-
tante clamant alii; Ad sonum campanae coneur-
runt omnes; Incedunt fere semper bini; Vestiu-
ntur lana; Vivunt e rapina & quaestu; Mundum
sui tantum causa creatum esse praedicant; Coeunt
clandestine, nuptias non celebrant, foetus expo-
nunt; in propriam speciem saeviunt, & hostem ex
insidiis aggrediuntur.

Sexus alter a mare vix differt, nisi capite
semper velato; sed Monacha mundior, minus fi-
ticulosa; e domo, quam mundam servat, nun-
quam prodit. Junior ludibunda omnia arripit,
undequaque circumspicit, mares nutritando salu-

C

tat.

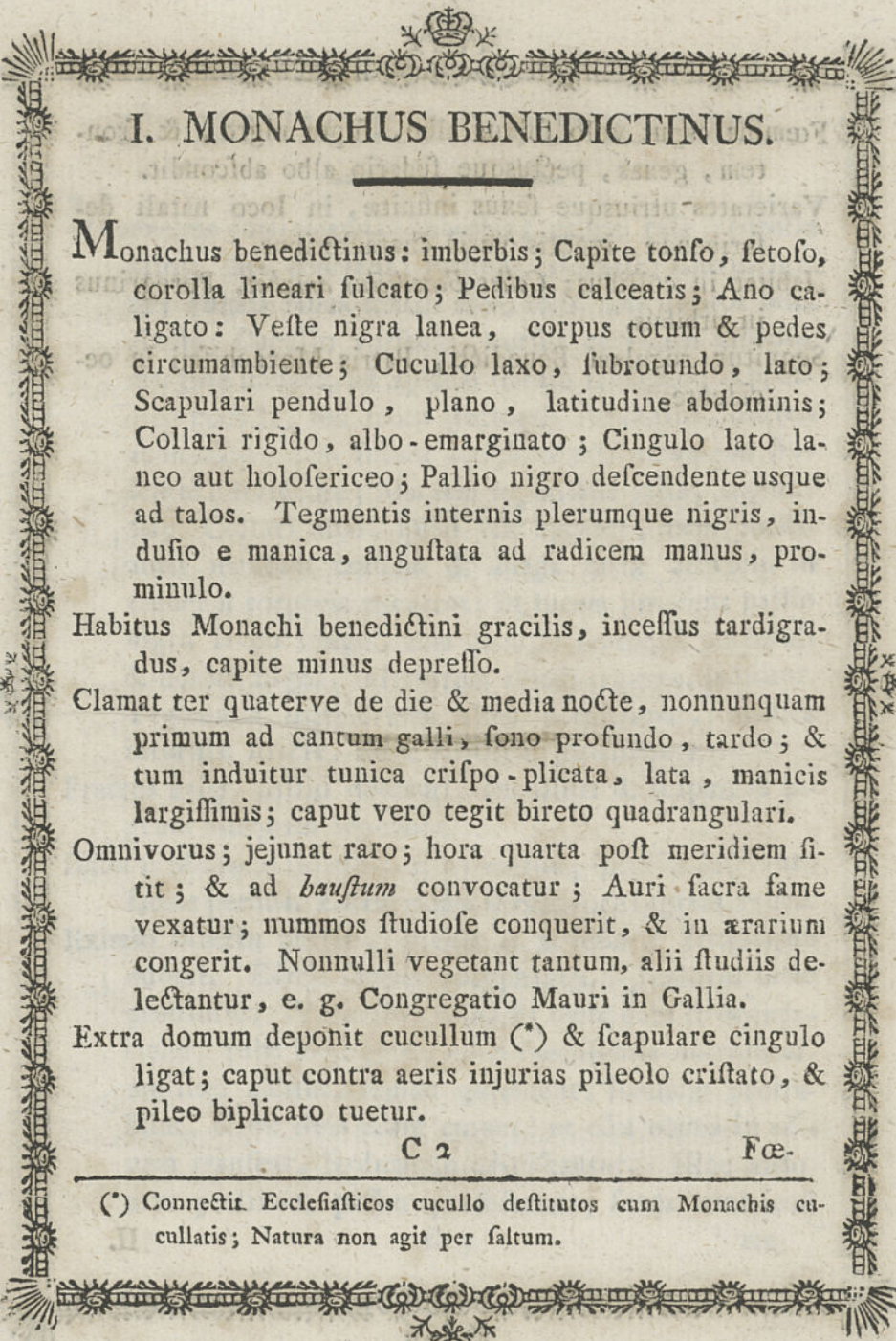

tat. Adultior & anescens mordax & maligna
evadit, irrata maxillas ore hante exagitat; Mona-
chæ vocatæ respondent: Ave; Data venia gar-
riunt promiscue, tinniente campana abrupto ser-
mone obmutescunt.

Differentia. Homo loquitur, ratiocinatur, vult.
Monachus, mutus nonnunquam, ratiocinio & vo-
luntate caret, regitur enim tantum arbitrio supe-
riorum. Hominis caput erectum. *Os homini sub-
lime dedit cælumque tueri jussit & erectos ad sidera
tollere vultus;* Monachi caput depressum, ocu-
lis in terram dejectis. In sudore vultus panem
quærit homo; Monachus otiosus faginatur. Homo
inter homines habitat; Monachus solitudinem quæ-
rit, & sese abscondit, lucifuga. Unde patet:
Monachum genus esse mammalium distinctum ab
homine, medium inter hominem & simiam, huic
proximiorum, a qua vix non voce & victu differt,
Simia quam similis turpissima bestia vobis!

Ufus. Terræ pondus inutile. Fruges consumere nati.

I. MONACHUS BENEDICTINUS.

Monachus benedictinus: imberbis; Capite tonso, fetoso, corolla lineari fulcato; Pedibus calceatis; Ano caligato: Veste nigra lanæa, corpus totum & pedes circumambiente; Cucullo laxo, subrotundo, lato; Scapulari pendulo, plano, latitudine abdominis; Collari rigido, albo-emarginato; Cingulo lato lanæo aut holosericeo; Pallio nigro descendente usque ad talos. Tegmentis internis plerumque nigris, indusio e manica, angustata ad radicem manus, prominulo.

Habitus Monachi benedictini gracilis, incessus tardigradus, capite minus depresso.

Clamat ter quaterve de die & media nocte, nonnunquam primum ad cantum galli, sono profundo, tardo; & tum induitur tunica crispo-plicata, lata, manicis largissimis; caput vero tegit bireto quadrangulati.

Omnivorus; jejumat raro; hora quarta post meridiem fitit; & ad *haustum* convocatur; Auri sacra fame vexatur; nummos studiose conquerit, & in ærarium congerit. Nonnulli vegetant tantum, alii studiis delectantur, e. g. Congregatio Mauri in Gallia.

Extra domum deponit cucullum (*) & scapulare cingulo ligat; caput contra aeris injurias pileolo cristato, & pileo buplicato tuetur.

C 2

Fæ.

(*) Conneſtit Eccleſiaſticos cucullo deſtitutos cum Monachis cucullatis; Natura non agit per ſaltum.

Fœmina caput velo subtus albo, supra nigro, & frontem, genas, pectusque sudario albo abscondit.

Varietates utriusque sexus infinitæ, in loco natali describendæ, ignotis veris characteribus.

Habitat in collibus; *Colles Benedictus amabat*. Peregrinus in urbibus.

Sequitur regulam Benedicti, Patris Monachismi in occidentente.

II. MONACHUS DOMINICANUS.

Monachus dominicanus: imberbis; capite raso, corolla pilosa, lata, continua; Pedibus calceatis; Ano caligato; Tunica lanea textili alba, loro, tres digitos lato, cincta; Cucullo versatili, versus cervicem gibbofo, margine sinuato, ad apicem obtuse truncato; Appendice cuculli, seu scuto pectorali rotundato, dorsali acuminato, cum futura longitudinali utrumque hoc scutum dividente; Manicis æqualibus latis, replicatis; Collari albo, quod vix apparet, cum potissimum mentum crassum & adeps nudæ cervicis in truncum corporis excurrat; In lucem prodiens pallio nigro laneo longo, cum cucullo scutoque pectorali & dorsali nigro, inferiorem album tegente, induitur. Tegmentis interioribus albis potissimum, manica interulæ stricta, infra latiore prominente.

Fratres laici, pallio destituti, cucillum & scapulare nigrum nunquam deponunt.

Habitus Monachi Dominicani hypocrita; incessus lascivus; facies perfida. Latrat media nocte, voce ingrata, rauca.

Eximio olfactu pollet, vinum & hæresin e longinquo odorat. Esurit semper polyphagus. Juniores fame probantur. Veterani, relegata omni cura & occupatione, gulæ indulgent, cibis succulentis nutriuntur, molliter cubant, tepide quiescunt, somnum protrahunt, & ex Suis diæta curant, ut esca omnis in adpem transeat, lardumque adipiscantur. Hinc abdomen prolixum passim præferunt; senes ventricosi

maximi æstimantur. Virginitatis sacrae ofores in
venerem volgivagam proni ruunt.

Generi humano & sanæ rationi infestissima species, in
cujus creatione non se jactavit auctor naturæ. Præ-
dam e longinquo speculatur, & indicantibus aliis
concurrit, eam nisu astuque adsequitur & in accen-
sum rogum compellit; dum circumstans Monachorum,
sanguinem & mortem anhelantium, corona
miseræ prædæ cruciatibus insultat, sibi que ululatu
horrendo & execrabili latratu applaudens, spolia
inter se dividit. Crudelissimum omnium inquisitorem
generalem dicunt, qui obtutu solo enecat. Pessimi
in Hispania, Lusitania, & America meridionali. Sed
nec nostrates veneno carent, lethales si in clima ca-
lidius transportentur. Versipelles, jam albo jam
nigro colore vestitos, voluit natura, ut dubii omnes
metuerentur ab omnibus; Ne nimium sævirent, crea-
tor beneficus humano generi imperantes dedit, qui
speciem hanc aut exterminent, aut excantationibus
innocuam reddant.

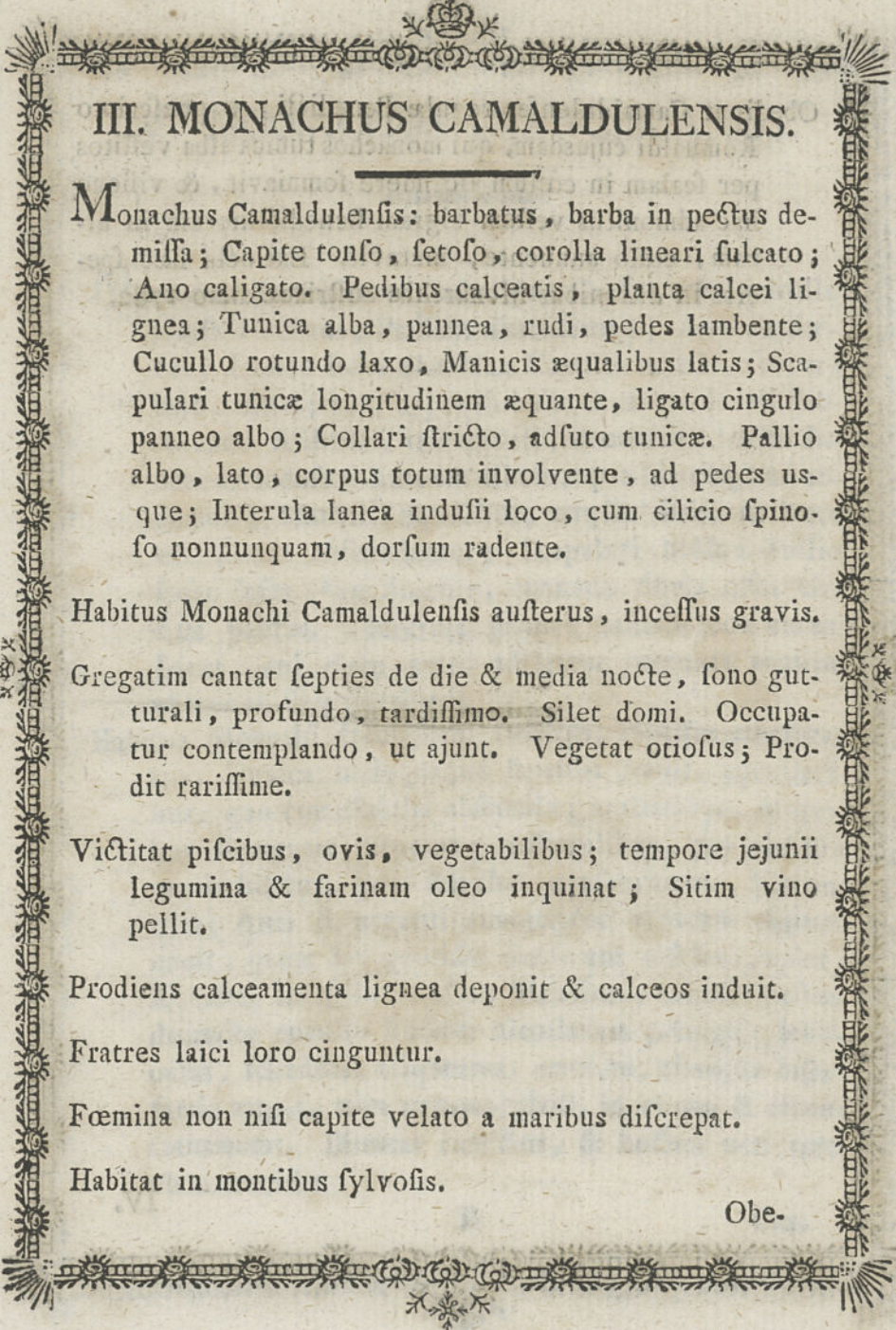
Monacha dominicana præter velum nigrum & mores can-
didiores non differt a mare.

Sequitur M. D. leges Dominici Hispani, qui primus in
genus humanum; annuente summo Pontifice, igne
sæviit, & ne deessent, qui rabiem hanc extermina-
tricem propagarent, seculo 13to ordinem instituit
Monachorum, igne & ferro doctrinam prædicantium.

Simbolum speciei canis rabie percussus, facem accen-
sam præferens, tormenta, rogum, mortemque
minitans.

III.

III. MONACHUS CAMALDULENSIS.

Monachus Camaldulensis: barbatus, barba in pectus demissa; Capite tonso, setoso, corolla lineari fulcato; Ano caligato. Pedibus calceatis, planta calcei lignea; Tunica alba, pannea, rudi, pedes lambente; Cucullo rotundo laxo, Manicis æqualibus latis; Scapulari tunicæ longitudinem æquante, ligato cingulo panneo albo; Collari stricto, adfuto tunicæ. Pallio albo, lato, corpus totum involvente, ad pedes usque; Interula lanæ indusii loco, cum cilicio spinoso nonnunquam, dorsum radente.

Habitus Monachi Camaldulensis austerus, incessus gravis.

Gregatim cantat septies de die & media nocte, sono gutturali, profundo, tardissimo. Silet domi. Occupatur contemplando, ut ajunt. Vegetat otiosus; Prodit rarissime.

Vicitat piscibus, ovis, vegetabilibus; tempore jejunii legumina & farinam oleo inquinat; Sitim vino pellit.

Prodiens calceamenta lignea deponit & calceos induit.

Fratres laici loro cinguntur.

Fœmina non nisi capite velato a maribus discrepat.

Habitat in montibus sylvosis.

Obe.

Obediunt Camaldulenses regulæ Benedicti, e præscripto Romualdi cujusdam, qui monachos tunica alba vestitos per scalam in cœlum ascendere somniavit, & visione hac admonitus vestem nigram Benedictinorum in albam, cœlo annuente, mutavit. Extincta hæc species in ditionibus Monarchiæ austriacæ anno 1782.

IV. MONACHUS FRANCISCANUS.

Monachus franciscanus: imberbis; Capite raso, corolla pilosa continua; Pedibus subcalceatis; Ano semitecto; Tunica fusca pannosa; Cucullo mobili, subcordato, brevi; cum appendice seu scuto pectorali subrotundo & dorsali triangulati, decurrente infra funem trinodosum linteum album, quo bis cingitur abdomen; Manicis æqualibus, amplis satis, ut intra eas manus abscondantur; Scapulari nullo: Pallio fusco infra anum finiente, connexo fibula ossea circum pectus. Interula pannea indusii loco cutem fricat, cui circa nates adligatur prætexta pannea, ad genua fere porrigens.

Habitus Monachi franciscani rusticus; incessus mensuratus; Tunica undequaque sacculis scatet, cucullaribus: quo comestibilia abscondit; axillaribus, in quibus fermentat tabacum; pectoralibus, pro pixide; manicabilibus, pro strophio conservando. Hircum olet; Auri & argenti contemptor ventrem tantum curat, quem bis quotidie carne aut piscibus replet; Ruminat interdum otiosus; Mendicans benefactoribus detracto cucullo herbam nicotianam porrigit; Iunculas, schedulas triquetras, amuleta, aliasque hujus farris nugas, mira metamorphosi, in vinum & cibum transmutat. Dimicat cum suis, & hostem non raro clam trucidat.

D

Can-

Cantat sæpius de die & nocte media usque ad crepuscu-
lum, voce alta clamosa.

Corporis vires juniorum per annum unum probantur; spe-
cies spuria, quam Hybernã dicunt, intellectum
quoque excolit.

Monacha Franciscana tela nigra caput velat; ceterum
mares imitatur.

Affeclarum hujus ordinis innumeræ varietates, obscurio-
res, moribus, vestitu & habitu diversæ.

Habitat in oppidis & urbibus.

Genuinus Francisci filius, & æternus, si fides habenda
Patri Franciscanorum, qui divino numine se afflatum
putans, prædixit: interiturum prius genus huma-
num, quam hanc speciem; ne fors turbetur œcono-
mia Naturæ, cum, vel sublata unica cœmicis specie,
catena, qua creaturæ omnes coherent, rumperetur.

Primum laborum Francisci socium Porcum fuisse annales
speciei narrant. Dubius enim Franciscus, qua ra-
tione persuaderet Innocentio III, ut suam vivendi
rationem approbet, suem vidit in luto se voluntan-
tem, cujus exemplo tractus luto quoque se immer-
sit; & derelicto comite lutosum sese summo sacerdo-
ti ostendit; qui motus hac pietate legibus Francisci
benedixit ad initium Sæculi 13ⁱⁱ. Ita Sus Mi-
nervam.

V. MONACHUS CAPUCINUS.

Monachus capucinus; Mento, genis & margine oris superiore barbatus; Capite raso, corolla pilosa, ad sinuiput interrupta; Pedibus subcalceatis; Ano & collo nudo; tunica fusca, pannosa, frustis panni ab-rasi undequaque adfutis, cum plicis duabus abdomi-nalibus. Cucullo mobili, elongato, acuminato, ver-sus apicem subulato, infundibuli formi; Manicis æqua-libus latis, brachia villosa tegentibus; Scapulari nullo; Fune linteo albo trinodoso; Pallio ad anum abrupto, quo dorsum, abdomen & manus involvun-tur. Tegmentis interioribus nullis.

Habitus Monachi capucini miser; incessus ignavus; fa-cies torva, Simiæ satyro maxime affinis. Odorem tetrum spargit. In cucullo & oculis sub axillis omnia abscondit & conservat. Tunica replicata abs-que impedimento cacat & mingit, anum fune abster-git. Dorsum facile flectit, & ad nutum Magistri procumbit humi. Aurum & argentum non tangit, sed venatur pediculos, quibus vexatur, & quos non occidit; pugnat tamen cum confratribus. Rabies ira-ti mitigatur, si mulceatur barba, quam summa cura pascit. Ejulat fixis diei & noctis temporibus, sono nasali, ingrato. Vorat & bibit omnia, filet sæpius, vix cogitat; Esuriens prodit & cibum mendicat. Stramenta pro lectulo congerit.

Monacha capucina velo superiore nigro, inferiore albo,
utroque ad frontem subcordato; Collo nudo; Pecto-
re sudario albo munito.

Juniores bajulando ligna, mundando utensilia, verrendo
quisquilias - terram lambendo anno uno probantur,
ut innotescat: quid valeant humeri, quid ferre re-
cufent.

Fratres tertiarii, capite fetoso, velut larvæ, nondum
totum Monachum induerunt, & cucullo destituun-
tur.

Habitat in oppidis, etiam urbibus sese intrufit.

Soboles Francisci, reformata a Matthæo Bassi.

VI. MONACHUS AUGUSTINUS
DISCALCEATUS.

Monachus augustinus discalceatus: imberbis; Capite raso, corolla pilosa continua, tecto pileolo nigro rotundo quinquepartito; Ano semitecto; Collo nudo: Pedibus subcalceatis; Tunica nigra pannea, lata fatis, loro nigro, ejus frustum liberum ab umbilico infra genua descendit, lumbos circum-constricta; Cucullo mobili, brevi, subcordato; scuto pectorali rotundato, dorsali vero in angulum acutum coarctato; Manicis æqualibus ad manum retusis; Pallio nigro ad femora usque porrecto; Indusio laneo.

Habitus Monachi augustini discalceati imbecillis, facies crapulenta, incellus titubans. Cantat de die nonnunquam, & media nocte, sono melodo, alto; interdiu otium inter & crapulam marcescit. Vindobonensis intestina Principum, aromatibus sarcta, custodit.

Carnivorus; infedabili siti cruciatur, sed Hydrophobus aquam non fert; dum vero sitim aridam, miserum torquentem, vino sedare cupit, fitis altera crescit. Vino sepultus vinum somniat. Gemmante vite lætius cantat.

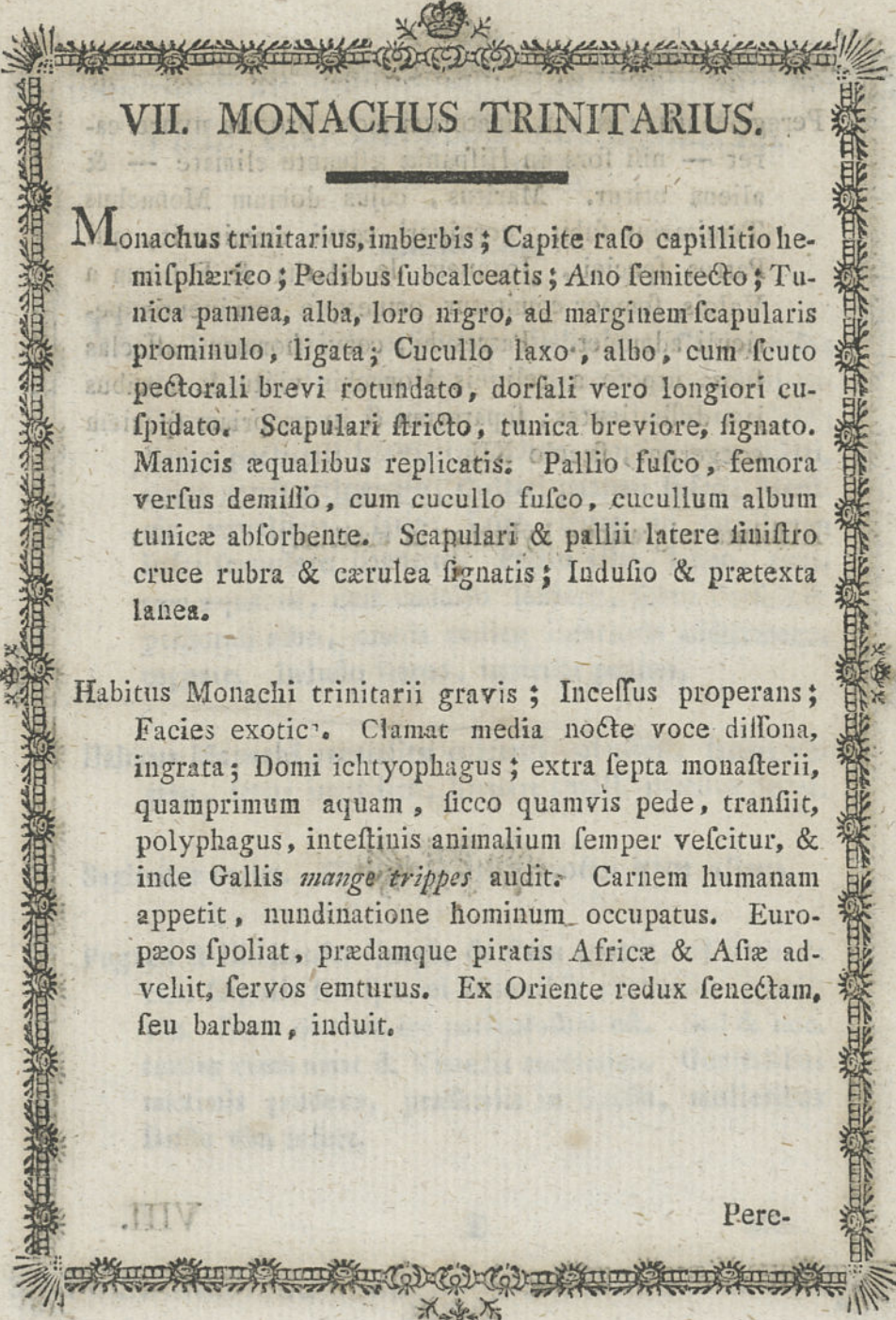
Hebetato per vinum largius haustum stimulo, segnis in
Venerem, sexum alterum negligit; hinc rara Mona-
charum hujus speciei cœnobia, nulla vero in Ger-
mania vitifera.

Habitat in urbibus & pagis prope sylvas.

Regitur legibus Augustini, a Thoma quodam lusitano,
an melius an in pejus? reformatis, sæculo 16to.

VII. MONACHUS TRINITARIUS.

Monachus trinitarius, imberbis; Capite raso capillitio hemisphærico; Pedibus subcalceatis; Ano semitecto; Tunica pannea, alba, loro nigro, ad marginem scapularis prominulo, ligata; Cucullo laxo, albo, cum scuto pectorali brevi rotundato, dorsali vero longiori cuspidato. Scapulari stricto, tunica brevior, signato. Manicis æqualibus replicatis. Pallio fusco, femora versus demisso, cum cucullo fusco, cucullum album tunicæ absorbente. Scapulari & pallii latere sinistro cruce rubra & cærulea signatis; Indusio & prætexta lanæa.

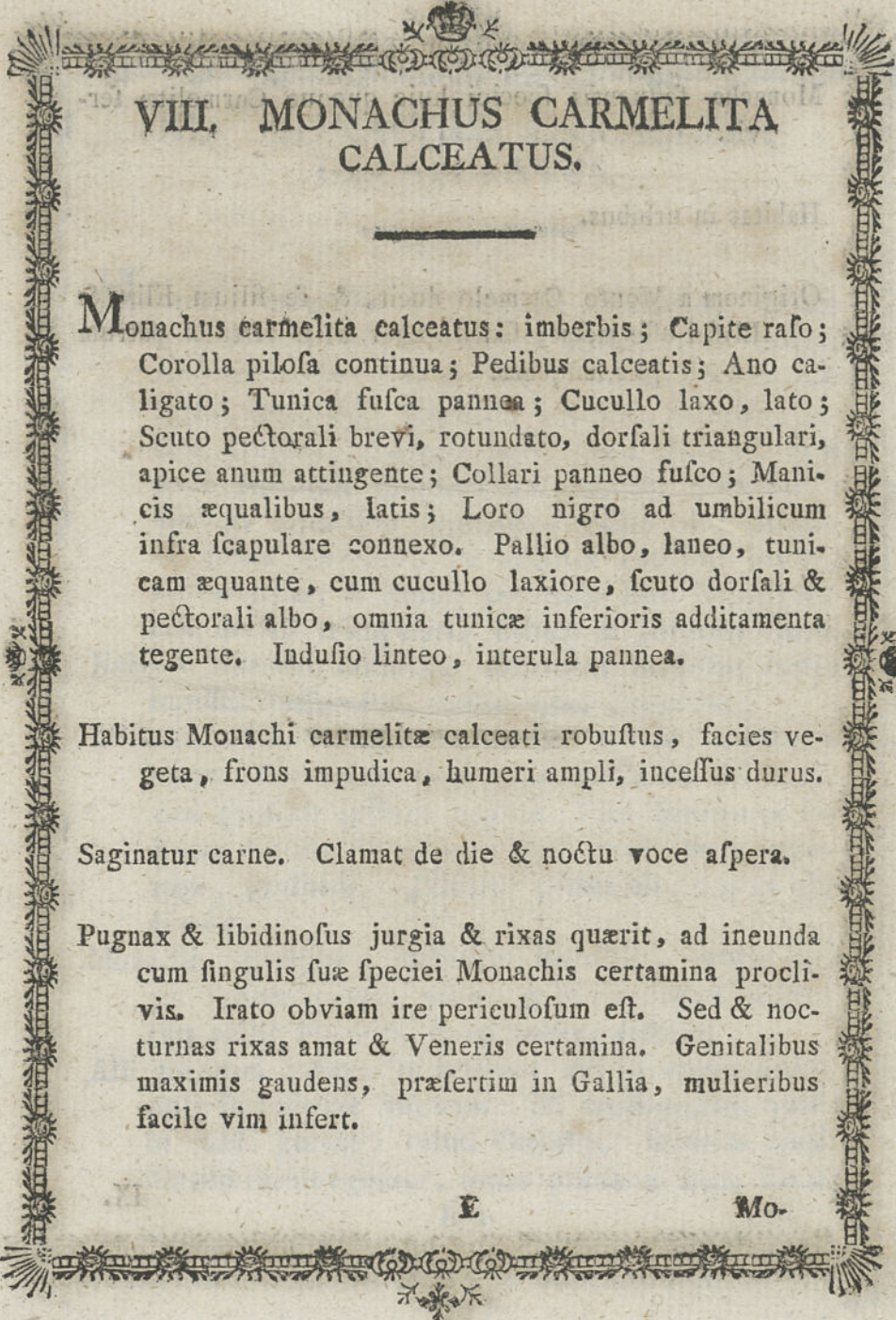
Habitus Monachi trinitarii gravis; Incessus properans; Facies exoticæ. Clamat media nocte voce dissona, ingrata; Domi ichtyophagus; extra septa monasterii, quamprimum aquam, sicco quamvis pede, transiit, polyphagus, intestinis animalium semper vescitur, & inde Gallis *mange trippes* audit. Carnem humanam appetit, nundinatione hominum occupatus. Europæos spoliat, prædamque piratis Africæ & Asiæ advehit, servos emturus. Ex Oriente redux senectam, seu barbam, induit.

Peregrinantium & nundinatorum more propria uxore caret — nisi fors in Hispaniæ æstuante climate — & aliena utitur. Maritus, cujus domum Monachus Trinitarius subit, cornigeri cervi meminerit, qui Patres speciei, Joannem de Matha & Felicem a Valois, semper comitatur, omnesque imminentis periculi admonet. Patres hi, cervi hortatu, alleclas suos, utpote a reliquis Monachis victu & moribus jam dissentientes, separarunt & in propriam speciem coegerunt, sæculo XII.

Absoluta migratione hybernat in arribus.

VIII. MONACHUS CARMELITA
CALCEATUS.

Monachus carmelita calceatus: imberbis; Capite raso; Corolla pilosa continua; Pedibus calceatis; Ano caligato; Tunica fusca pannea; Cucullo laxo, lato; Scuto pectorali brevi, rotundato, dorsali triangulari, apice anum attingente; Collari panneo fusco; Manicis æqualibus, latis; Loro nigro ad umbilicum infra scapulare connexo. Pallio albo, laneo, tunicam æquante, cum cucullo laxiore, scuto dorsali & pectorali albo, omnia tunicæ inferioris additamenta tegente. Indusio linteo, interula pannea.

Habitus Monachi carmelitæ calceati robustus, facies vegeta, frons impudica, humeri ampli, incessus durus.

Saginaturn carne. Clamat de die & noctu voce aspera.

Pugnax & libidinosus jurgia & rixas quærit, ad ineunda cum singulis suæ speciei Monachis certamina proclivis. Irato obviam ire periculosum est. Sed & nocturnas rixas amat & Veneris certamina. Genitalibus maximis gaudens, præsertim in Gallia, mulieribus facile vim infert.

E

Mo-

Monacha sequentis speciei huic quoque Carmelita ser-
vit.

Habitat in urbibus.

Originem a Monte Carmelo ducit, & se filium Eliæ &
Elisæi esse jactat; sed degener altæ virtutis patrum
est, si quis unquam!

XI. MONACHUS CARMELITA DISCALCEATUS.

Monachus carmelita discalceatus: imberbis; Capite raso, corolla; pilosa continua; Pedibus subcalceatis; Ano semitecto; Tunica, fusca, pannea, ligata loro nigro, lato, infra scapulare strictum, obtusum, tunica brevius; Cucullo laxo, lato, sinuato, cum scuto pectorali subrotundato, dorsali acuminato; Manicis æqualibus replicatis; Pallio albo panneo ad genua porrecto, cui adhæret cucullus laxus, subversatilis; & scutum pectorale fere rotundatum cum dorsali triangulari; Indusio & prætexta lanea. Habitus Monachi carmelitæ discalceati modestus satis; incessus tradigradus, passibus quasi numeratis.

Piscibus, ovis, lacticiniis & farina nutritur; abstinet a carne. Cerevisiam omni potui præfert, sed & vinum quotidie gustare cogitur. Cibo satiatus ex instituto dormit, clamat vero media nocte voce monotona, profunda. Juniores pediculosi, e cœtu eji-
ciuntur.

Monacha carmelita, austerior nonnihil, præter caput faciem quoque velat, & in concionem convocata pallio longiori, quam mares, vestitur.

Alii gregatim habitant in urbibus, alii in eremo artificiali subsolitarie vagantur. Hi crepitaculum quasi in cauda gerunt, veluti Crotalus. Quoties enim stimulo carnis aguntur, toties pruritus hunc suum

pulsando campanam fratribus annunciant, quorum unus quisque gratulabundus repetito clangore fausto omni applaudit & sic concupiscentia unius per omnem sylvam centies resonat. Anachoretæ hi barbam pascunt, nec deponunt ex eremo reduces.

Dispersa hæc olim per Asiam species in familias ab Alberto Patriarcha Hierosolymitano anno 1205 coacta, restituta fuit sæculo 16to a Theresia virgine hispana, qua jubente sepositis caligis anum & pedes denu-
davit.

X. MONACHUS SERVITA.

Monachus servita: imberbis sub cœlo mitiori, barbatus in terris septentrionalibus, barba bifida sapissime ardenti; Capite raso, corolla pilosa filiformi, ad sinciput interrupta; Collo nudo; Pedibus calceatis; Ano caligato; Tunica nigra panneâ; Cucullo mobili, subcordato, cum adfuto scuto pectorali brevi rotundato, & dorsali triangulari. Scapulari lato, subtus obtuso, libero. Manicis æqualibus replicatis; Cingulo coriaceo nigro, ad pedem sinistrum destuo. Pallio nigro panneo, femora versus abrupto; Pileo lato, rodundo, circum circa caput & humeros obumbrante.

Habitus Monachi servitæ & facies Judæum mentitur; Incessus ignavus.

Cibum & potum omnem appetit. Vicinos noctu è somno excitat clamore gutturali, tremulo.

Avaritia & luxuries in hac specie sedem fixit. Usurator nummos mille modis corradit & anxius custodit. Paupertatem præfert, cum semper egeat avarus. Die Mercurii & Veneris usuræ & libidinis crimina expiaturus, noverca manu in culpæ expertem anum flagellis nodosis sævit.

Imberbis in Italia, barbam eo fine induit in Germania, ut Josephum Barchi Capucinum, familiarem Mariæ Julianæ Archiducis viduæ, quæ Servitam ex Italia in Germaniam transposuit, in gregem suum alliceret;

ret; gnarus: *hircum præscissa barba in alienos greges non transire.* (*) Hoc pacto Capucinus & australis Servita in unum coaluit, prodeunte ex hoc connubio hybrida Servitæ nostratis specie.

Bigamus; binas enim Monacharum varietates nutrit. Aliæ referatæ, aliæ regulatæ dicuntur; Illæ a Servita Monacho nonnisi velo diversæ, *neque laborant, neque nent, sed crescunt velut lilia campi*; Hæ stella cærulea in fronte, & macula rubra versus mammillam sinistram notatæ, idololatræ, Myſteria priapeja 26ta cujusvis mensis & sexta Januarii celebrant, (**)
Hierophante Servita.

Habitat in urbibus.

Monachus Servita septem mercatoribus italis originem debet, inde Avaritiæ & usuræ studium; Primum cœnobium speciei hujus in suburbio florentino, inde luxuries.

Cibum & potum omnem appetit. Vicinos nocte & somno excitat clamore gutturali, stridulo.

Avaritiæ & luxuriei in hac specie laborat. Libenter nutuit mille modis curæ & anxietatis cultor.

Plinius Hist. nat. L. 22. cap. 17. (*)
Regelbüchel zum Gebrauch des Regelhäufes. Innsbruck 1614. (**)

expulsi, novæ manu in culpa expertem rham
lagelle nocte levit.
Imberbis in latis, barbam eo tunc induit in Germania.
ut Josephum Baruch Capucinum, familiarium Marie
Juliane Archiducis vidue, que Servitæ ex Italia
in Germaniam transvolavit, in gregem suam alioce.

1614
E 3
IX.

XI. MONACHUS LA TRAPPE.

Monachus la Trappe: imberbis; Capite setoso, sulco lineari circumscripto; Lignipes, calceis enim ligneis incedit; Ano caligato; Cucullo nigro, mobili, acuminato, brevi; Tunica alba pannosa; Scapulari nigro stricto, ligato cingulo nigro laneo; Manicis angustatis; Collari rigido albo; Indusio laneo. In concionem convocatus calceis induitur & tunica latissima alba, manicis largis, cucullo linguiformi, elongato.

Habitus Monachi la Trappe lugubris, incessus lente festinans, obtutus meditabundus.

Misanthropus, hominem & propriæ speciei individua fugit, oculis semper terræ affixis.

Mutus, ejulat corpore contortuplicato sæpius de die & noctu, sono murmurante flebili.

Phytiphapus, baccis, pomis, pyris, rapis, oleribus nutritur. Succo e fructibus carnosis expresso potatur.

Grex Monachorum, quos aut perfidus & vesanus amor aut omnium rerum omisso & desperatio recuperandi, aut vitæ tædium in cœtum unum congregavit. Re nulla terretur Latrappius. Meliora non expectanti mori optimum videtur; In fordibus, lamentis luctuque continuo jacet: dormit in tumba; sapientiam, quæ ab iis, qui desperant, recedit, stultitiam esse asserit. Aegroto remedia non porriguntur, desperatis enim medicinam adhibere vetat Hippocrates.

Mori-

Moribundus cineribus imponitur & circumstantibus
confratribus, quorum unusquisque miseri fato invi-
det, exspirat.

Destructionem non vero sui multiplicationem in votis
habet; nec sexum alterum cognoscit.

Solus ex omnibus Monachis laborat, arat, terramque
fodit; sed fructu laboris sui fruuntur superiores
speciei, qui laute vivunt & prandent. *Sic vos non
vobis fertis, aratra.*

Benedicti nepotes, Bernardi filii, e Cistercio in desertum
profugerunt mente capti & extra spem omnem positi,
Cenobia speciei hujus rectius asyla desperantium
dices, & amentium ergastula.

XII. MONACHUS PAULANUS.

Monachus paulanus: imberbis; Capite piloso, cum macula rotunda unda in vertice; Pedibus calceatis; Ano caligato, Tunica nigra panniculosa lata; Cucullo triangulari morbili, punctato-squamoso, rigido, e panno duplici acu coadunato, ita ut caput cucullo tectum cataphractum videatur; Collari nigro, albo-emarginato; Manicis largis, ad radicem manus replicatis, ad cubitum saccois, inepte factis ad genua usque defluentibus; Scapulari lato, subtus rotundato, antice ad genua usque, postice infra genua descendente, laticaudo, Scapulare hoc utrinque futura longitudinali dividitur in partes duas æquales & secatur futura transversali triangulari, angulo antice sursum versus pectus, postice deorsum versus anum posito. Cingulum laneum teres, cum decurrente per pedem dextrum funiculo duplici quinquenodoso, ad mammillam sinistram colligatum, tunicam & scapulare stringit. Indusium, interula & tunica, quam nec noctu deponit, oleum, quod corpus transpirat, redolet.

Habitus M. P. luridus, incessus ineptus, fluctuans, odorem exhalat rancidum, qui stomachum movet, & nauseam ciet, velut oleum effusum. Nil foetidius crepitu ventris, quem explodit. Pediculis pulicibus, omnisque generis infectis, quæ oleo fugantur, caret.

F

Can-

Cantat media nocte, voce clamosa : de die stertit, aut, occupatus in otio, oleum operamque perdit.

Respuit carnes, lactinia, ova; Vescitur piscibus, & vegetabilibus, quæ oleo ungit. Culinam hanc suam fœtidam reparat nonnihil avibus aquatilibus: Fulica atra, Mergo albello, Anate querquedula, quas pro piscibus habet, & dein rana, testudine &c. Siti inextinguibili & stimulo carnis continuo vexatur.

Fors androgynus, sexus enim alter in hac specie nondum detectus.

Fratres laici distinguuntur Scapulari antice longiore & postice breviori.

Habitat in urbibus & oppidis.

Nata hæc species in Calabria patria oleæ, patre Francisco a Paula, obstetricante Alexandro VI. Pontifice, sæculo 15to. Franciscum hunc, totum quantum oleo maceratum, aquæ supernataste inter miracula ferunt; sed quis nescit oleum aquæ innatare?

ASSERTIONES

EX

UNIVERSA PANSOPHIA MONASTICA

AD MENTEM INSTITUTORIS CATHOLICI

P. P. P. FAST.

PUBLICÆ CONCERTATIONI EXPOSITÆ.

1.

Qualibet pars toti substitui potest; adeoquo quæ toti competunt, singulis partibus jure tribuuntur. Antw. auf das demüthige Schreiben. S. 18. Kath. Prüfung 12. Stück 10. S.

2.

Atque hinc quodlibet corporis dominici membrum separatim adorandum est, ne illo quidem excepto, unde Præputium desumptum est. Kath. Pr. St. 14. S. 18. und St. 15. S. 52.

F 2

3.

3.

Festum circumcisionis ex alio fine ab Ecclesia institutum non est, quam in illius mutilati Membri venerationem, in quo prima sanguinis effusio contigit. *Ibidem.*

4.

Prorsus erronea est divisio illa vulgo recepta, qua ea, quæ religionem spectant, in Essentialia & Accidentalibus dispescuntur, falsum item est in Essentialibus *internas*, in Accidentalibus vero *externas*, quas vocant, religionis determinationes contineri. *Antwort auf das demüthige Schreiben S. 32.*

5.

In casu collisionis sanam rationem inter & revelationem rationi renuntiandum est. *Ausstellungen über die Vorstellungen S. 6.* quod & tunc observandum erit, quando divinæ ordinationes juribus hominum naturalibus opponuntur. *Ibidem S. 10.*

6.

6.

Religio est ens compositissimum; turpiter ergo hallucinatur, qui simplicitatem inter attributa religionis referre contendunt. *Verth. des kath. Unterrichts wider die Kealz. S. 5.*

7.

Ecclesia Vinnensis eadem omnino est, & usque ad minimas, maximeque accidentales ceremonias prorsus illi similis, quæ Apostolorum sanctorumque Patrum ætate floruit. *Kath. Unterricht St. 5. S. 28.*

8.

Temerarium igitur, ne dicam, frustraneum quid illi suscipiunt, qui, nescio qua reformatione, Clerum, Monachos &c. indigere arbitrantur, abusus subreptitios tollere allaborant. *Ibidem & fere in omnibus opp.*

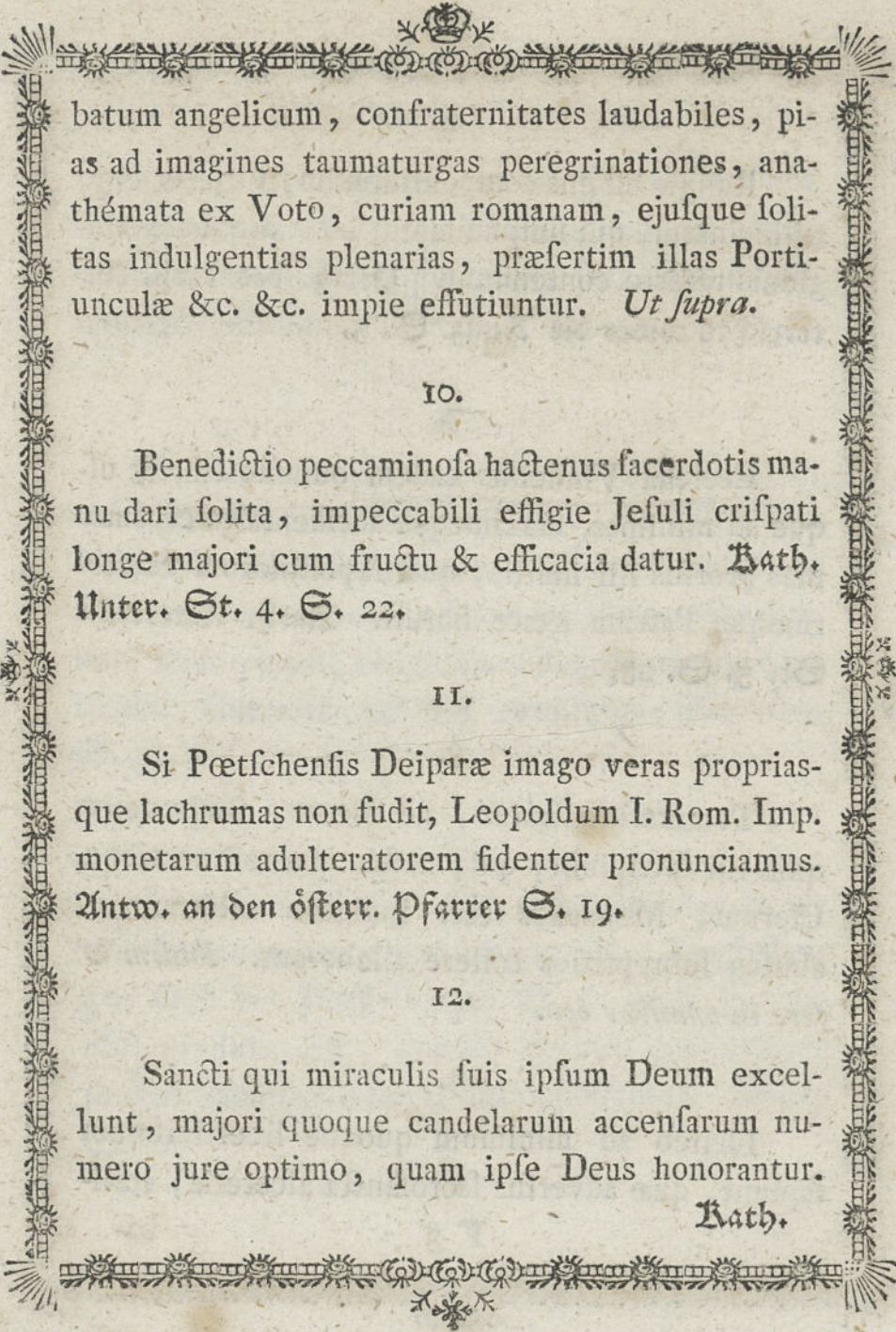
9.

Idcirco ad minimum quoque libertinismum sapiunt, quæ adversus sacrosancta asceteria, cœli-

F 3

ba-

batum angelicum, confraternitates laudabiles, pi-
as ad imagines taumaturgas peregrinationes, ana-
thémata ex Voto, curiam romanam, ejusque soli-
tas indulgentias plenarias, præsertim illas Porti-
unculæ &c. &c. impie effutiuntur. *Ut supra.*

IO.

Benedictio peccaminosa hactenus sacerdotis ma-
nu dari solita, impeccabili effigie Jesuli crispati
longe majori cum fructu & efficacia datur. *Bath.*
Unter. St. 4. S. 22.

II.

Si Pœtschenfis Deiparæ imago veras proprias-
que lachrimas non fudit, Leopoldum I. Rom. Imp.
monetarum adulteratorem fidenter pronunciamus.
Antw. an den österr. Pfarrer S. 19.

I2.

Sancti qui miraculis suis ipsum Deum excel-
lunt, majori quoque candelarum accensarum nu-
mero jure optimo, quam ipse Deus honorantur.
Bath.

Kath. Unter. 3. St. 24. S. Beschluß der Antw.
auf das demüthige Schreiben. S. 42.

13.

Veritati prorsus consentaneum est, sanctos,
legitime canonizatos, ministros, ut audiunt, aulicos
intimos apud Deum agere, diversisque hominum
indigentis singulos præfectos esse. *Ausstell.*
über die Vorstell S. 39.

14.

Ad bella, quæ religionis occasione exarsere,
evitanda, inquisitionis sacrae rogi saluberrimi plu-
rimum valent. *Ibidem* S. 24.

15.

Nullus in orbe terrarum liber, tantam regu-
larum criticarum observantiam præferret, quam
copiosa illa & densa volumina, quæ sub Bollandistarum
famoso nomine circumferuntur. *Beschluß*
der Antw. auf das dem. Schr. S. 64.

16.

Verbi divini præco, qui concionum criticos,
calumniatores, hæreticos & libertinos esse publi-
ce declarat, non magnam illis injuriam inferret.

Kath. Prüfung St. 4. S. 22.

